

عنوان مقاله:

وکالت در فقه و حقوق و آثار آن

محل انتشار:

کنفرانس ملی علوم اسلامی و پژوهش های دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمد فرید پرچین سفلی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

وکالت عقدی است که به موجب آن یکی از طرفین، طرف دیگر را بر انجام امری نایب خود قرار می دهد و در فقه در تعریف وکالت می گویند: هی استنابه. وکالت دارای معنای خاص و مطلق می باشد. معنای مطلق آن همان تعریفی است که ماده 656 قانون مدنی از عقد وکالت ارایه داده است و به تبع آن چنین شخصی طبق مقررات قانون مدنی وکالت موکل را در اداره امور موکل بر عهده می گیرد و در حدود و اختیار تفویضی از سوی موکل، اقدامات خود را در جهت منافع وی انجام می دهد. و وکالت خاص به شخصی گفته می شود که با اخذ پروانه وکالت، به دفاع از موکل خود و احقاق حق وی می پردازد، که ما در اصطلاح به وی وکیل دادگستری می گوئیم. بنابراین تعریف وکالت حقوق برگرفته از تعریف فقهی آن است و در ماهیت آن اختلاف نظری وجود ندارد بلکه در برخی موارد اختلافات در مسایل جزئی دیده می شود در اثر وکالت می توان به اعطای نیابت و مجانی بودن و اذنی بودن آن نام برد در تحقیق حاضر در بدو امر تعریف وکالت در فقه و حقوق و چگونگی تشکیل عقد وکالت و نهایتا آثار عقد وکالت در فقه و حقوق بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

وکالت، نیابت، آثار حقوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802890>

